

(f) акта који представља захтјев за предају нуклеарног материјала пријетњом или употребом силе или било којим другим обликом застрашивања;

(g) пријетње:

(i) да ће се нуклеарни материјал употребити за узроковање смрти или озбиљног рањавања лица, значајне штете по имовину или околицу, или за чињење прекршајног дјела из алинеје (e), или

(ii) да ће се починити прекршајно дјело описано у алинејама (b) и (e), у циљу приморавања физичког или правног лица, међународне организације или Државе да почини или да се суздржи од почињања неког акта;

(h) покушаја чињења било ког од прекршајних дјела описаних у алинејама (a) до (e);

(i) акта који представља учешће у било ком од прекршајних дјела описаних у алинејама (a) до (x);

(j) акта било ког лица које организује или друге усмјерава на почињење прекршајног дјела описаног у алинејама (a) до (h); те

(k) акта којим се доприноси почињењу било ког од прекршајних дјела описаних у алинејама (a) до (h) од стране групе лица која поступају са заједничким циљем; а такво дјело је међународне природе и:

(i) или се чини у сврху вршења криминалне активности или криминалних циљева те групе, гдје се код такве активности или циљева ради о почињењу прекршајног дјела описаног у алинејама (a) до (g), или

(ii) се чини уз свијест о намјери те групе да почини прекршајно дјело описано у алинејама (a) до (g) представља прекршај који је кажњив у свакој Држави-потписници по њеном националном праву.

10. Послије члана 11. Конвенције, додају се два нова члана, члан 11А и члан 11В, који гласе:

Члан 11А

Ниједно од прекршајних дјела предвиђених у члану 7. неће се узимати у обзир у сврху изручења нити узајамне правне помоћи, као политички прекршај нити као прекршај повезан с политичким прекршајем, нити као прекршај потакнут политичким мотивима. У складу с тим, захтјев за изручење или за узајамну правну помоћ заснован на таквом прекршају не смије се одбацити само по основу тога да се он тиче политичког прекршаја или прекршаја повезаног с политичким прекршајем, или прекршаја потакнутог политичким мотивима.

Члан 11В

Ова Конвенција се ни у једном свом елементу не тумачи тако да се намећу обавезе изручења нити пружања узајамне правне помоћи, ако Држава-потписница којој је захтјев упућен има материјалну основу да сматра да је захтјев за изручење за

прекршајна дјела предвиђена у члану 7. или за узајамну правну помоћ у односу на таква прекршајна дјела достављена у сврху судског гоњења или кажњавања неког лица због расне или вјерске припадности, држављанства, етничког поријекла или политичког увјерења тог лица, или да би се излажењем усусрет таквом захтјеву из предрасуде нашкодило том лицу из било којих тих разлога.

11. Послије члана 13. ове конвенције, додаје се нови члан 13А, који гласи:

Члан 13А

Ова Конвенција ниједним својим елементом неће утицати на пренос нуклеарне технологије у мирнодопске сврхе који се обавља у циљу јачања физичке заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката.

12. Члан 14, параграф 3. ове Конвенције мијења се и гласи како сlijеди:

3. Тамо гдје се у прекршајном дјелу ради о нуклеарном материјалу у домаћој употреби, складиштењу или транспорту, а и наводни прекршилац и нуклеарни материјал и даље су на територији Државе-потписнице у којој је прекршајно дјело почињено, или тамо гдје се у прекршајном дјелу ради о нуклеарном објекту а наводни прекршилац и даље се налази на територији Државе-потписнице у којој је прекршајно дјело почињено, ова Конвенција се ни у једном свом елементу не тумачи тако да се њоме од Државе-потписнице захтјева да достави информације у вези кривичног поступка по основу таквог прекршајног дјела.

13. Члан 16. ове Конвенције мијења се и гласи како сlijеди:

1. Депозитар заказује конференцију Држава-потписница пет година након ступања на снагу Амандмана усвојеног 8. јула 2005, у циљу разматрања провођења ове Конвенције и њене адекватности у смислу преамбуле, цијелог њеног оперативног дијела и анекса, у свјетлу тадашње претежне ситуације.

2. У периодима од најмање пет година након тога, већина Држава-потписница може, достављањем приједлога у том смислу депозитару, остварити заказивање наредних конвенција у истом циљу.

14. Фуснота б/ Анекса II ове Конвенције мијења се и гласи како сlijеди:

б/ Материјал који није озрачен у реактору или материјал озрачен у реактору али с нивоом радијације једнаким или мањим од 1 греја на час (100 рада на час) на један метар без заклона.

15. Фуснота е/ Анекса II ове Конвенције мијења се и гласи како сlijеди:

е/ Остало гориво које је због свог оригиналног фисионог садржаја класификовано у Категорију I или II прије озрачења, може се умањити за један ниво категорије док ниво радијације из тог горива премашује 1 греја на сат (100 рада на сат) на један метар без закона.

Члан 3.

Ова Одлука се објављује у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-011-2763-28/09
28. октобра 2009. године
Сарајево

Председавајући
Жељко Комшић, с.р.

Na osnovu člana V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH, broj 443/09 od 19. oktobra 2009. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 63. sjednici, održanoj 28. oktobra 2009. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI AMANDMANA NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA, MEĐUNARODNE AGENCIJE ZA ATOMSKU ENERGIJU, BEČ, 8. JULA 2005. GODINE

Član 1.

Ratifikuju se Amandmani na Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, Međunarodne agencije za atomsku energiju, Beč, 8. jula 2005. godine.

Član 2.

Tekst Amandmana u prijevodu glasi:

IAEA - Međunarodna agencija za atomsku energiju

KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

AMANDMANI

U ime generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, kao depozitar za Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala (Konvencija), usvojenu 26. oktobra 1979. godine, ovim potvrđujem da je dokument u prilogu tačan i potpun primjerak originalnih Amandmana na Konvenciju.

Amandmani u prilogu usvojeni su u Beču 8. jula 2005. godine, na Konferenciji na kojoj su razmatrani prijedlozi amandmana na Konvenciju, a koja se održana u sjedištu IAEA od 4. do 8. jula 2005. godine.

Johan Rautenbach

Direktor

Ured za pravne poslove

Za GENERALNOG DIREKTORA

29. april 2008. godine

AMANDMANI

NA KONVENCIJU O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

1. Naslov Konvencije o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, usvojene 26. oktobra 1979. (u daljnjem tekstu: "Konvencija"), zamjenjuje se sljedećim naslovom:

KONVENCIJA O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA I NUKLEARNIH OBJEKATA

2. Preambula Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

DRŽAVE-POTPISNICE OVE KONVENCIJE,

PRIZNAJUĆI pravo svih Država na razvoj i primjenu nuklearne energije u mirnodopske svrhe, te njihov legitimni interes za potencijalne prednosti koje se mogu ostvariti od mirnodopske primjene nuklearne energije,

UVJERENE u potrebu za olakšavanjem međunarodne saradnje i prijenosa nuklearne tehnologije u svrhu mirnodopske primjene nuklearne energije,

IMAJUĆI U VIDU ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda u vezi održavanja međunarodnog mira i sigurnosti i promoviranja dobrosusjedskih i prijateljskih odnosa i saradnje između Država,

SMATRAJUĆI da će se prema uvjetima iz člana 2. paragrafa 4. Povelje Ujedinjenih naroda "Sve članice u svojim međunarodnim odnosima uzdržavati od prijetnje upotrebom sile u odnosu na teritorijalni integritet i političku nezavisnost bilo koje države, ili na bilo koji drugi način nedosljedan s Ciljevima Ujedinjenih naroda,"

PODSJEĆAJUĆI na Deklaraciju o mjerama za eliminaciju međunarodnog terorizma, koja predstavlja aneks na rezoluciju Generalne skupštine br. 49/60 od 9. decembra 1994,

U ŽELJI DA odagnaju potencijalne opasnosti od ilegalne trgovine, nezakonitog uzimanja i upotrebe nuklearnog materijala i sabotaze nuklearnim materijalima i u okviru nuklearnih pogona, te naglašavajući da je fizička zaštita od takvih djela postala predmet rastuće zabrinutosti na nacionalnom i međunarodnom nivou,

DUBOKO ZABRINUTE eskalacijom terorističkih djela u svijetu u svim njihovim formama i pojavnim oblicima, te prijetnjama od međunarodnog terorizma i međunarodnog kriminala,

SMATRAJUĆI da fizička zaštita predstavlja važnu ulogu u podržavanju ciljeva vezanih za neširenje nuklearnih sredstava i borbu protiv terorizma,

U ŽELJI da putem ove Konvencije daju doprinos jačanju na svjetskom nivou fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u mirnodopske svrhe,

UVJERENE da prekršajna djela vezana za nuklearne materijale i nuklearne objekte predstavljaju predmet ozbiljne zabrinutosti i da postoji hitna potreba za usvajanjem odgovarajućih i djelotvornih mjera, te za jačanjem postojećih mjera, u cilju osiguravanja prevencije, pronalaženja i kažnjavanja takvih prekršajnih djela,

U ŽELJI da jačaju daljnu međunarodnu saradnju, u svrhu ustanovljavanja, u skladu s nacionalnim zakonom svake od Država-potpisnica i u skladu s ovom Konvencijom, djelotvornih mjera za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i nuklearnih objekata,

UVJERENE da bi se ovom Konvencijom trebala upotpuniti bezbjednost upotrebe, skladištenja i transporta nuklearnog materijala i bezbjednost rada nuklearnih objekata,

POTVRĐUJUĆI da postoje formulirane međunarodne preporuke o fizičkoj zaštiti koje se povremeno ažuriraju, a kojima se mogu obezbijediti smjernice o savremenim sredstvima za ostvarivanje djelotvornih nivoa fizičke zaštite,

POTVRĐUJUĆI također da djelotvorna fizička zaštita nuklearnog materijala i nuklearnih objekata koji se koriste u vojne svrhe predstavlja odgovornost Države koja posjeduje takav nuklearni materijal i nuklearne objekte, te shvaćajući da se tim materijalima i objektima trenutno dodjeljuje, a da će se i u budućnosti dodjeljivati, stroga fizička zaštita,

USUGLASILE SU SE po pitanju sljedećeg:

3. U članu 1. Konvencije, poslije paragrafa (c), dodaju se dva nova paragrafa, koji glase:

(d) "nuklearni objekat" označava objekat (uključujući povezane građevine i opremu) u kom se nuklearni materijal proizvodi, prerađuje, koristi, njime se rukuje, on se skladišti ili se njime raspoložuje, ako bi eventualno nanošenje štete ili ometanje rada u takvom objektu moglo dovesti do ispuštanja značajne količine radijacije ili radioaktivnog materijala;

(e) "sabotaža" označava svako namjerno djelo usmjereno na nuklearni objekat ili nuklearni materijal u potrebi, skladištenju ili transportu, kojim bi se direktno ili indirektno mogli ugroziti zdravlje i bezbjednost personala, građanstva ili okoliša, izlaganjem radijaciji ili ispuštanjem radioaktivnih supstanci.

4. Poslije člana 1. Konvencije, dodaje se novi član 1A, koji glasi:

Član 1A

Ciljevi ove Konvencije su da se ostvari i kontinuirano vrši na svjetskom nivou djelotvorna fizička zaštita nuklearnog materijala koji se koristi u mirnodopske svrhe, te nuklearnih objekata koji se koriste u mirnodopske svrhe; da se sprječavaju i suzbijaju prekršajna djela vezana za takav materijal i objekte u cijelom svijetu; kao i da se olakša saradnja između Država-potpisnica u tom smislu.

5. Član 2. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Ova Konvencija se primjenjuje na nuklearni materijal koji se koristi u mirnodopske svrhe pri upotrebi, skladištenju i transportu, te na nuklearne objekte koji se koriste u mirnodopske svrhe, međutim, pod uvjetom da se član 3. i 4. te član 5, paragraf 4, ove Konvencije primjenjuju samo na takav nuklearni materijal dok je on u međunarodnom nuklearnom transportu.

2. Odgovornost za ustanovljenje, provedbu i kontinuirano sprovođenje režima fizičke zaštite u okviru Države-potpisnice leži potpuno na toj Državi.

3. Osim obaveza koje Države-potpisnice izričito preuzmu u okviru ove Konvencije, ova Konvencija se tumači tako da se nijednim njenim elementom ne utječe na suverena prava Države.

4. (a) Ova Konvencija nijednim svojim elementom ne utječe na ostala prava, obaveze niti odgovornosti Država-potpisnica po međunarodnom pravu, posebno na ciljeve i principe Povelje Ujedinjenih naroda i međunarodnog humanitarnog prava.

(b) Aktivnost oružanih snaga tokom oružanog sukoba, onako kako se ti termini shvaćaju po međunarodnom humanitarnom pravu, a koje se rukovodi tim pravom, ne rukovodi se ovom Konvencijom, te aktivnost koju poduzima vojna sila neke Države u vršenju svojih službenih dužnosti, ukoliko se ona rukovodi drugim propisima međunarodnog prava, ne rukovodi se ovom Konvencijom.

(c) Ova Konvencija se ni u kom svom elementu ne tumači niti shvaća kao pravosnažna dozvola za korištenje niti za prijetnju korištenjem sile nad nuklearnim materijalom ili nuklearnim objektima koji se koriste u mirnodopske svrhe.

(d) Ova Konvencija nijednim svojim elementom ne predviđa niti na drugi način ozakonjuje protuzakonita djela, niti se njome isključuje sudsko gonjenje u skladu s drugim zakonima.

5. Ova konvencija ne primjenjuje se na nuklearni materijal koji se koristi ili čuva u vojne svrhe, niti na nuklearni objekat u kom se takav materijal nalazi.

6. Nakon člana 2. Konvencije, dodaje se novi član 2A, koji glasi:

Član 2A

1. Svaka Država-potpisnica mora ustanoviti, provoditi i vršiti kontinuirano sprovođenje odgovarajućeg režima fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata pod svojom jurisdikcijom, u cilju:

(a) Zaštite od krađe i drugog protuzakonitog izuzimanja nuklearnog materijala u upotrebi, skladištenju i transportu;

(b) Osiguranja provedbe brzih i sveobuhvatnih mjera na lociranju, te po mogućnosti i povratu nestalog ili ukranog nuklearnog materijala; kad se taj materijal nalazi van njene teritorije, Država-potpisnica postupa u skladu s članom 5;

(c) Zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata od sabotaza; te

(d) Ubлаžavanja ili svođenja na minimum radioloških posljedica sabotaza.

2. U provedbi paragrafa 1, svaka Država-potpisnica mora:

(a) ustanoviti i vršiti kontinuirano sprovođenje zakonodavnog i regulatornog okvira kojim se rukovodi fizička zaštita;

(b) ustanoviti ili odrediti nadležni organ ili organe odgovorne za provedbu zakonodavnog i regulatornog okvira;

(c) preduzeti druge odgovarajuće mjere neophodne za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

3. U provedbi obaveza u skladu s paragrafima 1. i 2, svaka Država-potpisnica mora, bez dovođenja u pitanje nijedne druge odredbe ove Konvencije, mora do razumne i praktične mjere primjenjivati sljedeće temeljne principe fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

TEMELJNI PRINCIP A: Odgovornost Države

Odgovornost za ustanovljavanje, provedbu i kontinuirano sprovođenje režima fizičke zaštite u okviru Države leži u cjelini na toj Državi.

TEMELJNI PRINCIP B: Odgovornosti tokom međunarodnog transporta

Odgovornost Države za osiguranje adekvatne zaštićenosti nuklearnog materijala proširuje se i na njegov međunarodni transport, sve dok se, zavisno od potrebe, ta odgovornost na propisan način ne prenese na neku drugu Državu.

TEMELJNI PRINCIP C: Zakonodavni i regulatorni okvir

Država je odgovorna za ustanovljenje i kontinuirano sprovođenje zakonodavnog i regulatornog okvira kojim se rukovodi fizička zaštita. Tim okvirom bi se trebalo predvidjeti ustanovljenje važećih zahtjeva za fizičku zaštitu i uključiti sistem za ocjenjivanje i izdavanje dozvola, te druge procedure za davanje odobrenja. U taj okvir trebalo bi uključiti sistem inspekcije nuklearnih objekata i transporta, u cilju provjere usklađenosti s važećim zahtjevima i uvjetima dozvole ili drugog dokumenta koji služi kao odobrenje, te ustanoviti sredstvo za provedbu važećih zahtjeva i uvjeta, uključujući i djelotvorne sankcije.

TEMELJNI PRINCIP D: Nadležni organ

Država bi trebala ustanoviti ili odrediti nadležni organ odgovoran za provedbu tog zakonodavnog i regulatornog okvira, i koji bi imao adekvatne ovlasti, nadležnosti i finansijske i kadrovske resurse za obavljanje dodijeljenih mu nadležnosti. Država bi trebala poduzeti korake u cilju osiguravanja djelotvorne nezavisnosti između funkcija nadležnog organa Države i funkcija svakog drugog tijela nadležnog za promoviranje i korištenje nuklearne energije.

TEMELJNI PRINCIP E: Odgovornost nosilaca dozvola

Trebalo bi jasno odrediti odgovornosti za provedbu različitih elemenata fizičke zaštite u okviru Države. Država bi trebala osigurati da primarna odgovornost za provedbu fizičke zaštite nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata leži na nosiocima relevantnih dozvola ili drugih dokumenata koji služe kao odobrenje (npr. prijevoznika ili špeditera).

TEMELJNI PRINCIP F: Kultura sigurnosti

Sve organizacije angažirane u fizičkoj zaštiti trebale bi pridavati odgovarajući prioritet kulturi sigurnosti, njenom razvoju i kontinuiranom sprovođenju neophodnom u cilju osiguravanja njene djelotvorne provedbe u cjelokupnoj organizaciji.

TEMELJNI PRINCIP G: Prijetnja

Fizička zaštita u Državi trebala bi biti zasnovana na trenutnoj procjeni prijetnje od strane Države.

TEMELJNI PRINCIP H: Stepenovani pristup

Zahtjevi fizičke zaštite trebali bi biti zasnovani na stepenovanom pristupu, uzimajući u obzir trenutnu procjenu prijetnje, relativnu privlačnost, prirodu materijala i potencijalne posljedice povezane s neovlaštenim uklanjanjem nuklearnog materijala i sa sabotazom nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata.

TEMELJNI PRINCIP I: Zaštita u dubini

Zahtjevi Države vezani za fizičku zaštitu trebali bi odražavati koncept s više slojeva i metoda zaštite (strukturnih i drugih tehničkih, personalnih i organizacionih) koje neprijatelj mora prevazići ili zaobići da bi ostvario svoje ciljeve.

TEMELJNI PRINCIP J: Osiguranje kvaliteta

Trebali bi se ustanoviti i provoditi politika osiguranja kvaliteta i programi za osiguranje kvaliteta, u cilju obezbjeđivanja uvjerenosti o ispunjenosti određenih zahtjeva za sve aktivnosti važne za fizičku zaštitu.

TEMELJNI PRINCIP K: Planovi za vanredne situacije

Planovi za vanredne situacije predstavljaju reakciju na neovlašteno uklanjanje nuklearnog materijala ili sabotazu nuklearnih objekata ili nuklearnog materijala te njihove pokušaje, i njih bi trebali pripremiti i na odgovarajući način izvršavati svi imaoci dozvola i relevantni organi.

TEMELJNI PRINCIP L: Povjerljivost

Država bi trebala ustanoviti zahtjeve za zaštitu povjerljivosti informacija čijim bi se neovlaštenim prikazivanjem mogla ugroziti fizička zaštita nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

4. (a) Odredbe ovog člana ne primjenjuju se ni na kakav nuklearni materijal za koji Država-potpisnica na razumnoj osnovi odluči da ne treba biti predmetom režima fizičke zaštite ustanovljenog u skladu s paragrafom 1, uzimajući u obzir prirodu materijala, njegovu količinu i relativnu privlačnost, te potencijalne radiološke i druge posljedice vezane s eventualnim neovlaštenim aktom usmjerenim na njega, te na trenutnu procjenu prijetnje po njega.

(b) Nuklearni materijal koji nije predmet odredbi ovog člana u skladu s alinejom (a) trebao bi biti zaštićen u skladu s razboritom praksom nadzora i rukovanja.

7. Član 5. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Države-potpisnice utvrđuju i obavještavaju ili jedna drugu direktno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju o svojoj kontakt-tački u odnosu na predmete koji su u opsegu ove Konvencije.

2. U slučaju krađe, pljačke ili bilo kog drugog nezakonitog izuzimanja nuklearnog materijala ili vjerovatne prijetnje da bi do toga moglo doći, Države-potpisnice, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, moraju obezbijediti saradnju i pomoć do maksimalne izvodljive mjere u smislu povrata i zaštite tog materijala svakoj Državi koja to bude zatražila. Osobito:

(a) Država-potpisnica poduzima odgovarajuće korake u cilju obavještavanja što je moguće prije drugih Država za koje joj izgleda da se na njih ta situacija odnosi, o svakom eventualnom slučaju krađe, pljačke i drugog nezakonitog izuzimanja nuklearnog materijala ili o vjerovatnoj prijetnji da bi do toga moglo doći, te u cilju, zavisno od potrebe, obavještavanja Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija;

(b) Pri tome, zavisno od potrebe, Države-potpisnice vrše razmjenu informacija međusobno, te s Međunarodnom agencijom za atomsku energiju i s drugim relevantnim međunarodnim organizacijama, u cilju zaštite nuklearnog

materijala na koji je prijetnja usmjerena, uz provjeru nedirnutosti transportne ambalaže ili povrat nezakonito izuzetog nuklearnog materijala, te:

- (i) vrše koordinaciju svojih napora putem diplomatskih i drugih dogovorenih kanala;
- (ii) po zahtjevu pružaju pomoć;
- (iii) osiguravaju vraćanje povraćenog nuklearnog materijala ukradenog ili nestalog zbog gore navedenih događaja.

Sredstva i načine za provedbu te saradnje utvrđuju dotične Države-potpisnice.

3. U slučaju vjerovatne prijetnje sabotražom nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta ili u slučaju njihove sabotraže, Države-potpisnice moraju do maksimalnog izvodljivog omjera, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i u skladu sa svojim relevantnim obavezama po međunarodnom pravu, saradivati na sljedeći način:

(a) Ako Država-potpisnica ima saznanja o vjerovatnoj prijetnji sabotražom nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta u nekoj drugoj Državi, prva Država će odlučiti o odgovarajućim koracima koji se trebaju poduzeti u cilju obavještanja te Države što je prije moguće, te po potrebi i Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija o toj prijetnji, u cilju sprječavanja te sabotraže;

(b) U slučaju sabotraže nuklearnog materijala ili nuklearnog objekta u Državi-potpisnici, te ako su po njenom mišljenju vjerovatno radiološki ugrožene i druge Države, prva Država mora, bez dovođenja u pitanje svojih ostalih obaveza po međunarodnom pravu, poduzeti odgovarajuće korake u cilju obavještanja što je prije moguće Države ili Država koje su vjerovatno radiološki ugrožene, te obavještanja po potrebi i Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju svodenja na minimum ili ublažavanja njenih radioloških posljedica;

(c) Ukoliko u kontekstu alineja (a) i (b), Država-potpisnica zatraži pomoć, svaka Država-potpisnica kojoj je upućen zahtjev za pomoć mora promptno odlučiti i obavijestiti Državu-potpisnicu koja je zahtjev dostavila, direktno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju, o tome da li je u poziciji da može pružiti zatraženu pomoć i o opsegu i uvjetima pomoći koja se može pružiti;

(d) Koordinacija saradnje u skladu s alinejama (a) do (c) vrši se putem diplomatskih ili drugih dogovorenih kanala. Sredstva i način provedbe te saradnje utvrđuju na bilateralnoj ili multilateralnoj osnovi dotične Države-potpisnice.

4. Države-potpisnice međusobno saraduju i vrše konsultacije, po potrebi, direktno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju pribavljanja smjernica o projektiranju, održavanju i unaprjeđivanju sistema fizičke zaštite nuklearnog materijala u međunarodnom transportu.

5. Država-potpisnica može po potrebi saradivati ili vršiti konsultacije s drugim Državama-potpisnicama direktno ili putem Međunarodne agencije za atomsku energiju i drugih relevantnih međunarodnih organizacija, u cilju pribavljanja njihovih smjernica o projektiranju, održavanju i unaprjeđivanju svog nacionalnog sistema fizičke zaštite nuklearnog materijala u domaćoj upotrebi, skladištenju i transportu, te nuklearnih objekata.

8. Član 6. Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Države-potpisnice moraju poduzeti odgovarajuće mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom u cilju zaštite povjerljivosti svih eventualnih informacija koje prime u povjerenju posredstvom odredbi ove Konvencije od neke druge Države-potpisnice ili putem učešća u bilo kojoj aktivnosti koja se provodi u okviru ove Konvencije. Ako Države-potpisnice dostavljaju informacije međunarodnim organizacijama ili Državama koje nisu potpisnice ove Konvencije u povjerenju, moraju se preduzeti koraci da se osigura zaštita povjerljivosti tih informacija. Država-potpisnica koja je primila informacije u povjerenju od neke druge Države-potpisnice smije te informacije dostaviti trećim licima samo uz pristanak te Države-potpisnice.

2. Ovom Konvencijom se od Država-potpisnica ne zahtijeva dostavljanje nikakvih informacija koje njima nije dozvoljeno saopćavati u skladu s međunarodnim pravom, niti onih kojima bi

se ugrozila sigurnost dotične Države ili fizička zaštita nuklearnog materijala ili nuklearnih objekata.

9. Član 7, paragraf 1. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

1. Namjerno činjenje:

(a) akta bez zakonskog ovlaštenja a koji predstavlja prijem, posjedovanje, upotrebu, prijenos, izmjenu, uništavanje ili raznošenje nuklearnog materijala, kojim se uzrokuje ili je vjerovatno da će se uzrokovati smrt ili ozbiljno ranjavanje lica ili značajna šteta po imovinu ili okoliš;

(b) krađe ili pljačke nuklearnog materijala;

(c) pronevjere ili prevare u cilju pribavljanja nuklearnog materijala;

(d) akta koji predstavlja prijenos, slanje ili kretanje nuklearnog materijala u ili van Države bez zakonskog ovlaštenja;

(e) akta usmjerenog na neki nuklearni objekat, ili akta kojim se ometa rad nuklearnog objekta, gdje prekršilac namjerno uzrokuje, ili gdje zna da će tim aktom vjerovatno uzrokovati, smrt ili ozbiljno ranjavanje lica ili značajnu štetu po imovinu ili okoliš izlaganjem radijaciji ili otpuštanjem radioaktivnih supstanci, osim ako taj akt nije poduzet u skladu s nacionalnim pravom Države-potpisnice na teritoriji koje se nuklearni objekat nalazi;

(f) akta koji predstavlja zahtjev za predaju nuklearnog materijala prijetnjom ili upotrebom sile ili bilo kojim drugim oblikom zastrašivanja;

(g) prijetnje:

(i) da će se nuklearni materijal upotrijebiti za uzrokovanje smrti ili ozbiljnog ranjavanja lica, značajne štete po imovinu ili okoliš, ili za činjenje prekršajnog djela iz alineje (e), ili

(ii) da će se počinuti prekršajno djelo opisano u alinejama (b) i (e), u cilju primoravanja fizičkog ili pravnog lica, međunarodne organizacije ili Države da počinu ili da se suzdrži od počinjenja nekog akta;

(h) pokušaja činjenja bilo kog od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (e);

(i) akta koji predstavlja učešće u bilo kom od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (h);

(j) akta bilo kog lica koje organizira ili druge usmjerava na počinjenje prekršajnog djela opisanih u alinejama (a) do (h); te

(k) akta kojim se doprinosi počinjenju bilo kog od prekršajnih djela opisanih u alinejama (a) do (h) od strane grupe lica koja postupaju sa zajedničkim ciljem; a takvo djelo je međunarodne prirode i:

(i) ili se čini u svrhu vršenja kriminalne aktivnosti ili kriminalnih ciljeva te grupe, gdje se kod takve aktivnosti ili ciljeva radi o počinjenju prekršajnog djela opisanih u alinejama (a) do (g), ili

(ii) se čini uz svijest o namjeri te grupe da počinu prekršajno djelo opisano u alinejama (a) do (g) predstavlja prekršaj koji je kažnjiv u svakoj Državi-potpisnici po njenom nacionalnom pravu.

10. Poslije člana 11. Konvencije, dodaju se dva nova člana, član 11A i član 11 B, koji glase:

Član 11A

Nijedno od prekršajnih djela predviđenih u članu 7. neće se uzimati u obzir u svrhu izručenja niti uzajamne pravne pomoći, kao politički prekršaj niti kao prekršaj povezan s političkim prekršajem, niti kao prekršaj potaknut političkim motivima. U skladu s tim, zahtjev za izručenje ili za uzajamnu pravnu pomoć zasnovan na takvom prekršaju ne smije se odbaciti samo po osnovu toga da se on tiče političkog prekršaja ili prekršaja povezanog s političkim prekršajem, ili prekršaja potaknutog političkim motivima.

Član 11B

Ova Konvencija se ni u jednom svom elementu ne tumači tako da se nameću obaveze izručenja niti pružanja uzajamne pravne pomoći, ako Država-potpisnica kojoj je zahtjev upućen ima materijalnu osnovu da smatra da je zahtjev za izručenje za prekršajna djela predviđena u članu 7. ili za uzajamnu pravnu pomoć u odnosu na takva prekršajna djela dostavljen u svrhu sudskog gonjenja ili kažnjavanja nekog lica zbog rasne ili vjerske pripadnosti, državljanstva, etničkog porijekla ili političkog

uvjerenja tog lica, ili da bi se izlaženjem ususret takvom zahtjevu iz predrasude naškodilo tom licu iz bilo kojih tih razloga.

11. Poslije člana 13. ove konvencije, dodaje se novi član 13A, koji glasi:

Član 13A

Ova Konvencija nijednim svojim elementom neće utjecati na prijenos nuklearne tehnologije u mirnodopske svrhe koji se obavlja u cilju jačanja fizičke zaštite nuklearnog materijala i nuklearnih objekata.

12. Član 14, paragraf 3. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

3. Tamo gdje se u prekršajnom djelu radi o nuklearnom materijalu u domaćoj upotrebi, skladištenju ili transportu, a i navodni prekršilac i nuklearni materijal i dalje su na teritoriji Države-potpisnice u kojoj je prekršajno djelo počinjeno, ili tamo gdje se u prekršajnom djelu radi o nuklearnom objektu a navodni prekršilac i dalje se nalazi na teritoriji Države-potpisnice u kojoj je prekršajno djelo počinjeno, ova Konvencija se ni u jednom svom elementu ne tumači tako da se njome od Države-potpisnice zahtijeva da dostavi informacije u vezi krivičnog postupka po osnovu takvog prekršajnog djela.

13. Član 16. ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

Član 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-2763-28/09
28. oktobra 2009. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Željko Komšić, s. r.

21

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PSBiH, broj 478/10 od 23. veljače 2010. godine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 69. sjednici, održanoj 22. ožujka 2010. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU MINISTARSTVA VANJSKIH POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE I FEDERALNOG MINISTARSTVA EUROPSKIH I MEĐUNARODNIH POSLOVA REPUBLIKE AUSTRIJE O SURADNJI U OBLASTI RAZVOJA

Članak 1.

Ratificira se Sporazum između Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine i Federalnog ministarstva europskih i međunarodnih poslova Republike Austrije o suradnji u oblasti razvoja, potpisan u Sarajevu, 04. studenoga 2009. godine na engleskome jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma u prijevodu glasi:

SPORAZUM

IZMEĐU MINISTARSTVA VANJSKIH POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE I FEDERALNOG MINISTARSTVA EUROPSKIH I MEĐUNARODNIH POSLOVA REPUBLIKE AUSTRIJE O SURADNJI U OBLASTI RAZVITKA

Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine, u daljnjem tekstu: "BiH strana" i Federalno ministarstvo europskih i međunarodnih poslova Republike Austrije, u daljnjem tekstu: "Austrijska strana",

- U namjeri da učvrste prijateljske veze između dvije zemlje,
- U želji da osnaže svoje odnose razvijajući, proširujući i produbljujući svoju suradnju u oblasti razvitka,
 - Imajući za cilj doprinošenje ekonomskom razvoju i održivom, društveno pravičnom razvoju u Bosni i Hercegovini i političkim, ekonomskim i društvenim reformama koje su neophodne za Bosnu i Hercegovinu da bi se prilagodila EU strukturama i
 - Imajući za cilj doprinošenje ciljevima Austrijske agencije za razvitak i suradnju kao što je navedeno u dokumentu o suradnji i razvitku iz 2002. godine, smanjenje siromaštva, očuvanje mira i sigurnosti ljudi, kao i očuvanja okoline,

1. Depozitar zakazuje konferenciju Država-potpisnica pet godina nakon stupanja na snagu Amandmana usvojenog 8. jula 2005, u cilju razmatranja provedbe ove Konvencije i njene adekvatnosti u smislu preambule, cijelog njenog operativnog dijela i aneksa, u svjetlu tadašnje pretežne situacije.

2. U periodima od najmanje pet godina nakon toga, većina Država-potpisnica može, dostavljanjem prijedloga u tom smislu depozitaru, ostvariti zakazivanje narednih konvencija u istom cilju.

14. Fusnota b/ Aneksa II ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

b/ Materijal koji nije ozračen u reaktoru ili materijal ozračen u reaktoru ali s nivoom radijacije jednakim ili manjim od 1 greja na sat (100 rada na sat) na jedan metar bez zaklona.

15. Fusnota e/ Aneksa II ove Konvencije mijenja se i glasi kako slijedi:

e/ Ostalo gorivo koje je zbog svog originalnog fisionog sadržaja klasificirano u Kategoriju I ili II prije ozračenja, može se umanjiti za jedan nivo kategorije dok nivo radijacije iz tog goriva premašuje 1 greja na sat (100 rada na sat) na jedan metar bez zakona.

Članak 1.

Okvir Sporazuma

Ovaj Sporazum navodi opće uvjete i rokove za suradnju u oblasti razvitka između Bosne i Hercegovine i Austrije, koja se financira na osnovu granta i pripisuje se kao službena pomoć za razvitak.

Članak 2.

Ciljevi i principi suradnje

Obje Strane promoviraju, u okviru vlastitih državnih zakona, programe i projekte zajedničke suradnje u oblasti razvitka.

Obje Strane zasnivaju svoju suradnju na obvezama iz Pariške deklaracije o djelotvornosti pomoći i preduzimaju korake za ostvarivanje principa vlasništva, usklađivanje, harmonizacije, postizanja rezultata i uzajamne odgovornosti.

Obje Strane nastoje iskoristiti maksimalna sredstva za sufinanciranje zajedničkih programa i projekata u svrhe ovog